

Sărbătoarea lămpașelor

Sărbătoarea lămpașelor înglobează pe de-o parte valori profunde, urmând modelul Sfântului Martin – altruismul, iar pe de alta este dedicată atmosferei de toamnă târzie și proceselor care au loc în natură. Altruismul, puterea de a dăruia din propria ființă sunt definatorii în această perioadă și se regăsesc în conținuturile și poveștile prezentate la grupă și la sărbătoare.

În atmosfera de toamnă târzie, dominată din ce în ce mai mult de frig și întuneric apar lumina lămpașelor și ființele elementale - piticii, foarte îndrăgiți de cei mici. Ei sunt simbolul proceselor tainice ce se petrec în natură și muncesc în secret, pentru binele plantelor, al animalelor și al oamenilor. Copiii duc lumina la copăcei și la rădăcinile lor manifestându-și grija și dorința ca aceștia să treacă cu bine peste iarnă și să înverzească din nou în primăvară, fiind ajutoare de nădejde ale piticilor.

În pedagogia Waldorf, această perioadă de început de noiembrie este marcată de confecționarea de lămpașe, de pitici și de reunirea comunității pentru Sărbătoarea Lampionilor. În cadrul grupei noastre sărbătoarea este organizată la sfârșitul celei de-a doua săptămâni a lunii noiembrie. De-a lungul celor 8 ani de existență, sărbătoarea a fost găzduită de o livadă, de un luminiș din pădure, de o pajiște aflată între case și pădure sau, atunci când aceste locuri ne-au fost mai puțin accesibile, de pomișorii din curtea grădiniței.

După vizionarea teatrului de masă sau ascultarea unei povești, copiii, dascălii și părinții cântă împreună cântecele specifice, ducând lumina din lămpașele lor ființelor din lumea vegetală și animală care se adăpostesc de frigul și întunericul iernii care se apropie. În încheierea sărbătorii se împart bunătăți pregătite de copii și dascăli, biscuiți de casă și băuturi calde din fructe, iar copiii pot avea bucuria de a descoperi printre frunzele de toamnă pitici năzdrăvani din fetru și lână sau daruri ale piticilor.

Sărbătoarea este foarte îndrăgită de copii și îi ajută să devină mai atenți față de natură. Va mai putea, oare, cel care a dus cu emoție, în întunericul rece de noiembrie, lampionul său cu lumină la rădăcina, sau la scorbura unui copac, să scrijelească sau să smulgă coaja copacilor?